

РЕШЕНИЕ

№ 25164

гр. София, 22.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 09.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **7900** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 от ДОПК вр.с л.19 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Т. Н. Т. ЕГН [ЕГН] от [населено място], ЖК Света Т. бл.323 вх.А ет.6 срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ №Р-22221923003913-091-001 от 06.03.2024г. издаден от М. Г. А.-Д. орган, възложила ревизията и от Р. М. Майсторска- ръководител на ревизията, В ЧАСТТА НА РА, която е потвърдена с РЕШЕНИЕ №709 от 27.05.2024г. на Директора на Дирекция „ОДОП“- за дан.периоди от м.03.20215г. до м.12.2015г., както следва: за данък върху доходите на ФЛ - общо лихва и главници 179 816,23лв., за ДОО -също общо 399746,48лв., за УПФ -25 033,60лв. и за здравни осигуровки -147 802,63лв., с който ревизионен акт е ангажирана отговорността по чл.19, ал.1 от ДОПК на управителя Т. за посочените задължения на „Викинг-Николов“ ЕООД.

По изложените в жалбата съображения за необоснованост и материална незаконосъобразност на РА в потвърдената част се моли- жалбата да се уважи. /Не се оспорва решението на ответника в частта, с която жалбата е оставена без разглеждане за данъчните периоди, за които няма корекции и начислени задължения/. Твърди се, че доказателствата не са били правилно преценени вкл. и касателно отговорността по чл.19 от ДОПК. За последната се визира, че не е налице фактическия състав. Подчертава се, че се касае за особена лична отговорност на управителя конкретно за задължения на дружеството. Освен, че не трябва да има събираемост на задълженията на последното, се изисква управителят да е укрил информация - довела до несъбираемост, което не е така. Разминаването на данните в декларациите не е такова обстоятелство. Не е доказана конкретната връзка между поведението на управителя и задълженията вкл. и несъбираемостта им. Подчертава се, че органите по приходите не са установили от кой момент е настъпила невъзможността да се съберат задълженията. Излага се довода се, че дружеството е било

работещо до смъртта на едноличния собственик на капитала вкл. е оперирало с публични средства и бездействието на органите по приходите е довело до несъбирането на задълженията. С оглед изложеното се моли да се отмени РА и в обжалваната част.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.И.. Не претендира разноски.

Ответната страна, чрез юрк.З. - оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е в срок като подадена на 05.06.2024г. /при връчване от 28.05.2024г./, по отношение на лице засегнато от РА в съответната част, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

Производството пред ответника е запознало със ЗВР№Р-22221923003913-020-001 от 03.07.2023г. връчена на 12.07.2023г. изменена със заповед за ИР от 11.10.2023г., с които е възложено извършването на ревизия за установяване на отговорност по чл.19 като управител на „Викинг Николов“ ЕООД за задължения на дружеството за периода от 30.04.2017г. до 28.02.2019г. включващи задължения от данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения по ЗДДФЛ за периодите от 01.12.2014 г. до м. 02.2015 г. и от м. 01.2016 г. до 30.04.2019 г.; вноски за универсален пенсионен фонд /УПФ/ - за осигурители по Кодекса за социално осигуряване /КСО/ за периодите м. 01.2015 г. и от м. 01.2016 г. до 30.04.2019 г.; задължителни осигурителни вноски за здравно осигуряване /ЗЗ/ по Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ - за осигурители по КСО за периодите от 01.12.2014 г. до м. 02.2015 г. и от м. 01.2016 г. до м. 04.2019 г.; задължителни осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/ - за осигурители по КСО за периодите м. 12.2014 г. до м. 02.2015 г. и от м. 01.2016 г. до м. 04.2019 г.; данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни ФЛ за периода от 01.07.2018 г. до 30.09.2018 г. и от 01.01.2019 г. до 31.03.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен РД №Р-22221923003913-092-001 от 21.12.2023г. връчен на 08.01.2024г. по ел.път, по отношение на който не е подадено възражение.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221923003913-091-001 от 06.03.2024г. издаден от М. Г. А.-Д. орган, възложила ревизията и от Р. М. Майсторска- ръководител на ревизията, с който е ангажирана отговорността на Т. по чл.19, ал.1 от ДОПК като управител за задължения на „Викинг-Николов“ ЕООД за дан. периоди от м.03.2015г- до м.12.2015г., както следва: за данък върху доходите на ФЛ- общо лихва и главници 179 816,23лв., за ДОО -също общо 399 746,48лв., за УПФ -25 033,60лв. и за здравни осигуровки -147 802,63лв..

Посочено е, че процесната ревизия е втора за ревизираните данъчни периоди и вид задължение, във връзка с Решение №702/29.05.2023г. на директора на дирекция ОДОП С., с което РА №Р-22221220007523-091~001/04.05.2022г. е отменен и преписката върната за извършване на повторна ревизия.

Визирано е, че са предприети процесуални действия, описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от издадения РА.

Констатирано е, че Т. Н. Т. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ. По данни от ревизионния доклад относно регистрирани трудови договори, жалбоподателят е осигуряван във „ВИКИНГ-НИКОЛОВ“ ЕООД на длъжност „командир екип“ от 02.2007 г., впоследствие преназначен като „организатор Офис“, а от 07.07.2008 г. длъжност „управител търговско дружество“. Месечният му осигурителен доход по трудово правоотношение за периодите от 2014 г. до 2016 г. е в размер на 730,00 лв., 2017 г. - 816,00 лв., а през 2018 - 2019 г. - 848,00 лв. За периодите от м. 01.2018 г. до м. 09.2019 г. ревизираното лице е осигурявано от „АСО ПРОСЕЙФ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], както и по договор за управление и контрол, и за периода м. 10.2018 г. до м.

02.2019 г. по трудово правоотношение с месечен осигурителен доход в размер на 848,00 лв.

За „ВИКИНГ-НИКОЛОВ“ ЕООД е отразено, че е регистрирано на 14.12.2001 г. с основен предмет на дейност детективска и охранителна. Едноличен собственик на капитала е А. Б. Разсипийска, ЕГН [ЕГН] /починала на 03.11.2019 г./. Управители на дружеството през периодите от м. 04.2013 г. до м. 04.2015 г. са Т. Н. Т. и В. В. С. - заедно и поотделно, а от 17.04.2015 г. управител е само жалбоподателят.

В тази връзка, ревизията е възложена за установяване наличие на обстоятелства по чл. 19 от ДОПК по отношение на задължения на „ВИКИНГ-НИКОЛОВ“ ЕООД за невнесени данъци и осигурителни вноски, където управител през периодите, включени в нейния обхват е именно жалбоподателят.

С Протокол №Р-22221923003913-ППД-001/18.07,2023г. са присъединени документи от предходното ревизионно производство на Т. Н. Т. с уникален идентификационен №Р-2222.[ЕГН]. На жалбоподателя е връчено Искане за представяне на документи като са изискани данни за това къде се намира счетоводната и търговска документация на дружеството, сключени договори за счетоводно обслужване, упълномощаване и други.

Представени са единствено писмени обяснения, според които лицето не е разполага с документи, не знае къде се съхраняват и е заличен като управител на дружеството. Претендира, че не е нареждал плащане на суми от банковите сметки на дружеството в полза на А. Разсипийска и синът ѝ Г. Н. Разсипийски.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на получателя на паричните средства Г. Н. Разсипийски. Не са представени изисканите с ИПДПОЗД доказателства.

Изискани са данни и документи от „БАНКА ДСК“ ЕАД и „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, Представени са доказателства за лицата, които са се разпореждали с банковите сметки на дружеството.

Получена е информация от дирекция „Събиране“ при ГД на НАП С. относно предприети действия по доброволно и принудително изпълнение спрямо основния длъжник „ВИКИНГ-НИКОЛОВ“ ЕООД, Установено е, че срещу дружеството има образувано изпълнително дело №160013036/2016г., наложен е запор върху налични и постъпващи суми по банковите сметки, върху лек автомобил и възбрана на поземлен имот с площ 338 кв. м., намират се в [населено място], [община]. Описано е, че има започнало принудително изпълнение, извършен е опис на недвижимия имот, за което е изготвен Протокол №0.232225-028-0002674/23.05.2023г.. Посочено е, че съгласно справка за проучено имуществено състояние и категоризация на задълженото лице изх. №С 192225-134-0001496/15.05.2019г. „ВИКИНГ-НИКОЛОВ“ ЕООД е с „трудно събираем дълг“. Към датата на последното приложено постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. №С222225-022-0092703/16.12.2022г. задълженията на дружеството са в общ размер на 7 198 224,83 лв., от които главница в размер на 4 405 414,75 лв. и лихви в размер на 2 798 809,97 лв.

При анализ на представените документи, органите по приходите са приели, че не са налице основания за ангажиране отговорността на жалбоподателя за задължения на дружеството по ЗДДС, ЗКПО и данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица, както и установени допълнителни задължения с РА №Р-22222518006492-091-001/09.09.2019г. по ЗДДФЛ, КСО и ЗЗД за данъчните периоди от 01.02.2014г. до 31.12.2014г., които са били включени в отговорността по чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК на Т. в първото производство.

Прието е обаче, че основания за прилагане на чл. 19, ал. 1 от ДОПК съществуват по отношение на Т. Н. Т. само за част от задълженията по РА №Р-2222251800Ш7-091-001 от 13.09.2019 г. с

обхват данъчни и осигурителни вноски по ЗДДФЛ, КСО и ЗЗО за периодите от 01.01.2015г. до 31.12.2015г. По данни от производството, във „ВИКИНГ-НИКОЛОВ“ ЕООД са полагали труд лица, за които не са подавани декларации, респективно не са заплатени дължимите данъчно-осигурителни вноски. Отделно от това е извършено и доначисляване на задължения в резултат на неправите / определени размери на осигурителните доходи, поради неотчитане на възнаграждения за полаган нощен, извънреден и в празнични дни труд. С РА са определени задължения по КСО, ЗЗО и ЗДДФЛ в общ размер на 848 833,85 лв.

Счетено е, че Т. Н. Т., в качеството на управител на „ВИКИНГ-НИКОЛОВ“ ЕООД през ревизираните периоди, носи солидарна отговорност за тези задължения, доколкото те са следствие от укрита от същия факти и обстоятелства, установени в производството на дружеството. Направен е извод и за причинно- следствена връзка между формираните данъчни задължения и съзнателните действия на жалбоподателя, свързани с нарушения при подаването на данъчно-осигурителни декларации с невярна информация.

На основание чл. Недово19, ал. 1 от ДОПК, отговорността на Т. Н. Т. е ангажирана единствено до размера на непогасените, установени с акта допълнителни задължения за периодите от м. 03.2015 г. до м. 12.2015 г., както следва:

- за данък върху доходите на физическите лица - общо 179 816,23 лв., ведно с начислени лихви за забава;
- за ДОО - общо 399 746,48 лв., ведно с начислени лихви за забава;
- за УПФ - 25 033,60 лв., ведно с начислени лихви за забава;
- за здравни осигуровки - 147 802,63 лв., ведно с начислени лихви за забава.

С огледи зложеното е постановен оспорения РА по отношение на Т. Т..

Недоволен от същия, Т. го е оспорил по административен ред. Жалбата му е отхвърлена като неоснователна. Ответникът е посочил, че с РА органите по приходите са приели, че не са налице основанията за ангажиране отговорността на жалбоподателя за задължения на дружеството по ЗДДС и ЗКПО и данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местени и чуждестранни ФЛ, както и установени допълнителни задължения с РА №Р-22222518006492-091-001 от 09.09.2019г. по ЗДДФЛ, КСО и ЗЗО за данъчни периоди от 01.02.2014г. до 31.12.2014г.

Прието е, че основанията за прилагане на чл.19, ал.1 от ДОПК съществуват по отношение на Т. Т. само за задълженията по РА №Р-222225180011837-091-001 от 13.09.2019г. за данъчни и осигурителни вноски по ЗДДФЛ, КСО и ЗЗО за периодите от 01.01.2015г. до 31.12.2015г. Посочено е, че по данни от производството във „Викинг Николов“ЕООД са полагали труд лица, за които не са подавани декларации респ. не са заплащани дължимите данъчно -осигурителни вноски. Направено е доначисляване на задължения в резултат на неправилно определение размери и осигурителни доходи, поради неотчитане на възнагражденията за полаган нощен, извънреден и в празнични дни труд. Посочено е, че с РА са определение за периода задължения по КСО, ЗЗО и ЗДДФЛ в общ размер на 848 835,85лв.

Счетено е, че Т. в качеството си на управител през ревизираните периоди носи солидарна отговорност за тези задължения, доколкото същите са следствие на укрита от него факти и обстоятелства. Налице е и причинно-следствена връзка между тези данъчни задължения и съзнателните действия на управителя, свързани с нарушения при подаване на данъчно -осигурителните декларации с невярно съдържание. Така с РА на основание чл.19, ал.1 от ДОПК на Т. Т. като управител е ангажирана отговорността до размера на непогасените допълнителни задължения за периода от м.03.2015г. до м.12.2015г., както следва: за данък върху доходите на ФЛ- общо лихва и главници 179 816,23лв., за ДОО -също общо 399746,48лв., за УПФ -25 033,60лв. и за здравни осигуровки -147 802,63лв..

Недоволен от РА, жалбоподателят го е оспорил по административен ред пред ответника с доводи, че няма причинна връзка вкл.и има образувано изпълнително производство, което не е прекратено. Подчертава, че по изпълнителното дело има наложени обезпечителни мерки. Сочи, че не е ясен момента от които е установено, че има невъзможност за събиране на задълженията на дружеството, за да отговаря управителя.

Ответникът не е споделил възраженията на Т.. Визирал е, че отговорността по чл.19, ал.1 от ДОПК е в това едно лице да плати чуждо задължение, но при наличието на съответните предпоставки за това при ангажиране отговорността на трети лица-членове на органи на управление или управители на задължение лица по чл.14, т.1 и т.2 от ДОПК. Така е маркирано, че спорът се свежда до това налище ли са условията за ангажиране на отговорността на жалбоподателя по реда на чл. 19 от ДОПК, в качеството на управител на „ВИКИНГ-НИКОЛОВ“ ЕООД.

Разпоредбата на чл. 19 от ДОПК /в редакцията за процесиите периоди/ е приложима спрямо лицата, посочени в нея, а именно - лице, което е било член на орган на управление, управител, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК. Лицата по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОГЖ са лицата, носители на задължението за данъци или задължителни осигурителни вноски /ЗОВ/ и лицата, задължени да удържат и внасят данъци и ЗОВ.

Визирано е, че съгласно чл. 19, ал. 1 от ДОПК отговорното лице трябва да е укрило факти и обстоятелства, които по закон е било длъжно да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от което да е налище състояние на невъзможност да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски.

С разпоредбата на чл.19, ал. 1 ив е създаден освоен случай на лична имуществена отговорност. Разгледан подробно фактическият състав включва кумулативно изпълнение на следните елементи:

- лицето на което се ангажира отговорността да има качеството на орган на управление или на управител на задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК към момента, за който са установени публичните задължения;
- да е налище поведение на това лице, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което се укриват факти и обстоятелства, които по закон следва да бъдат обявени пред органа по приходите или публичния изпълнител;
- фактите и обстоятелствата, които субектът е длъжен да обяви, имат значение за материалния данъчен състав към момента на проявлението им;
- причинно-следствена връзка между поведението и невъзможността за събиране на задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски;
- невъзможност за събиране на публични вземания данъци и задължителни осигурителни вноски от длъжника.

Ответникът е маркирал, че не е спорно, че Т. Н. Т. е управител на „ВИКИНГ-НИКОЛОВ“ ЕООД през периодите, за които на дружеството са установени задължения за ЗДДФЛ, КСО и ЗСО. До м. 04.2015г. дружеството се ръководи от Т. Н. Т. и В. В. С. - заедно и поотделно, а от 17.04.2015 г. управител е само жалбоподателят.

Посочил е, че отговорността на физическото лице е ангажирана само за част от допълнително установените с РА №Р-22222518001837-091-001 от 13.09.2019г. задължения за периодите от м. 03.2015г. до м. 12.2015г. общо в размер на 752 398,94лв. и съответстващите им лихви в общ размер на 681 458,58лв. В посочените периоди има и декларираните, но невнесени данъци и осигурителни вноски, стойността на които не е включена във формираните задължения на

солидарния длъжник. Актът е обжалван по съдебен ред и е потвърден с Решение №7870/20.12.2022г. на Административен съд София-град по адм.дело №2764/2020г.

Посочено е, че съгласно чл. 141, ал. 1 от Търговския закон /ТЗ/, управителят на търговското дружество организира и ръководи дейността му съобразно закона и решенията на ОС.

Съответно за да бъде ангажирана обаче отговорността по чл. 19 от ДОПК на жалбоподателя за задължения на „ВИКИНГ-НИКОЛОВ“ ЕООД, следва да бъдат изпълнени и останалите елементи от фактическия състав на чл. 19, ал. 1 от ДОПК. Цитираната разпоредба изисква да се установи причинно-следствена връзка между поведението на управителя и невъзможността за събиране на задълженията на дружеството за данъци, т. е. поведението на управителя трябва да е единствената причина за несъбираемостта на публичните задължения.

По отношение на ангажираната отговорност по чл. 19, ал. 1 от ДОПК за задълженията на „ВИКИНГ-НИКОЛОВ“ ЕООД за данъци по ЗДДФЛ и осигурителни вноски по КСО и ЗЗЗ, ОТВЕТНИКЪТ е приел заключенията на органите по приходите за изпълнение на елементите на правната норма за обосновани защото: в хода на присъединеното ревизионно производство на ЮЛ доказано извършването на неправомерни действия, целящи редуцирането респ. избягването на данъчни и осигурителни задължения, доколкото РА е влязъл в сила.

Управителят като представител на дружеството, е бил длъжен да подаде декларация образец 1 и декларация образец 6, с които вярно да огради стойността на задълженията във връзка с реално положение труд от наетите по трудово правоотношение работници. Има действия по невярно деклариране пред органите по приходите – подадените декларации са коригирани вследствие от ревизионния контрол.

Посочено е, че доколкото преимуществено установяването на данъчните и/или осигурителни задължения се извършва чрез декларативния способ, като укрива факти и обстоятелства, свързани с формирането на задължението за данъци и/или осигурителни вноски, отговорното лице фактически осуетява събирането им. В този смисъл приходната администрация няма как да узнае за съществуването на данъчните задължения преди издаването на РА, с който са установени, защото едва след осъществения контрол и анализ на цялата дейност на лицето се установяват фактите и обстоятелствата, които са укрити и които водят до установяване на задължения, различни от декларираните. От друга страна липсата на данни за възникнали задължения /преди установяването им с РА/ препятства тяхното събиране, тъй като администрацията е лишена от изпълнително основание, въз основа на което да проведе евентуалното принудително изпълнение. Декларацията е изпълнително основание и липсата на такава или подаването на декларация с некоректни данни препятства администрацията да извърши своевременно изпълнение в т. ч. и принудително такова.

Посочено е, че разликата между декларираното по надлежния ред и действително

установеното при ревизията е укриване по смисъла на чл. 19, ал. 1 ДОПК. След като жалбоподателят е бил управител на търговско дружество, организирал е и е ръководил дейността му. сключвал е и е изпълнявал сделки, организирал е воденето на счетоводството му. не е възможно да се твърди, че не е съзнавал смисъла и значението на действията по подаване на декларации обр. №1 и №6,

Прието е, че жалбоподателят, като управител, е бил наясно с дейността на „ВИКИНГ-НИКОЛОВ44 ЕООД, а оттам и законосъобразното третиране на наетите по трудови правоотношения лица, погрешното деклариране на дължимите в съответствие със заеманите от тях длъжности данъчни и осигурителни задължения, респективно е бил наясно, че това води до ощетяване на бюджета на Република България. Предвид изричната разпоредба на чл. 141 от ТЗ. възлагаща на управителя на дружеството правомощията да организира, ръководи и представлява дейността на дружеството, именно неговите действия произвеждат правни последици.

Прието е, че Т. Н. Т. е знаел, че чрез

умишлено, погрешно деклариране са намалени задълженията за данъци и осигурителни вноски, съответно, че действително дължимите задължения няма да бъдат внесени.

Невъзможността същите да бъдат събрани е установена в хода на ревизионното производство, за което са налице достатъчно информация и доказателства във връзка с тази предпоставка. Видно от получения отговор от дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. са предприети действия за събиране на публичните вземания от самото задължено юридическо лице, но изпълнението е било неуспешно. Дългът на дружеството е категоризиран като „трудно събираем, считано от 15.05.2019г. Установено е, че към момента на установяване на задълженията с процесиния РА, „ВИКИНГ-НИКОЛОВ“ ЕООД няма наличности по банковите сметки. Горното се потвърждава с писмо на дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., вх. №23-03-17#4/13.05.2024г. по регистъра на дирекция ОДОП С., предоставено в отговор на запитване от настоящата инстанция относно категоризацията на дълга на дружеството и предприетите в тази връзка действия. В становището на публичния изпълнител е посочено, че за притежавания от дружеството недвижим имот са предприети действия по оценка и продажба. Съгласно разпореждане за определяне на окончателна оценка изх. №С232225-104-0001119/10.08.2023г. стойността на имота, находящ се в [населено място], е определена в размер на 40 800лв. /във връзка с възложена експертиза за пазарната оценка на актива от лицензиран оценител/. Предприети са действия по публична продажба на имота - търга с тайно наддаване с последна тръжна цена от 20 400,00 лв. За нито едни от търговете не са се явили купувачи. По отношение на другия наличен актив - автомобил, е описано, че има предходни тежести. Към 10.05.2024 г. дългът на „ВИКИНГ-НИКОЛОВ“ ЕООД е в размер на 8 008 005,24 лв., от които главница в размер на 4 272 250,46 лв., лихва 3 605 220,91 лв., нелихвоносна част 130 533,87 лв. и разноски 187,12 лв.

Посочено е, че към момента на постановяване на решението няма погасяване на задълженията на „ВИКИНГ-НИКОЛОВ“ ЕООД, като следва да се посочи, че заплащането на задължението от основния длъжник води до отпадане на отговорността на управителя.

С оглед изложеното – е потвърден РА.

В СЪДЕБНОТО производство на страните е указана доказателствената тежест. Събрани са доказателства за етапа на изпълнителното производство- видно от писмо на л.49 от главен публичен изпълнител по изпълнителното дело [ЕГН]/2016г. са проведени три броя публични продажби на възбранения имот -но не е имало купувач /при оценка на имота от 40 800лв./ и поради изчерпване на способа е предложен на вискателите, като от тяхна страна има отказ да им се възложи имота. Касае се за ПИ от 338 кв.м. в [населено място] с данъчна оценка от 1 735,60лв. към 25.03.2024г. Има и данни през годините по изпълнителното дело какви обезпечения са налагани-освен възбрана върху посочени имот, запори върху МПС, и върху вземания на длъжника към трети лица- напр. на ИА „Военни клубове и военно-почивно дело“ -с ПНОМ от 12.02.20г. -/л.214-220/ за сумата от 25 949,45лв., за 536 155,27лв., за 88 755,24лв. за 176 478,84лв. и т.н. Изрично е посочено, че дългът на длъжника е 4 272 250, 46лв. главница и лихви от 3 605 220,91 лихва.

На л.132 и сл. от ответника /протокол на л.164/ са представени доказателства за извършени плащания с бюджетни средства през 2018г- от посочената ИА.

Представена е и справка за актуалното състояние на трудовите договори от 01.01.2019г. до 31.12.2022г.на л.138. Предходна такава за 2015г. и т.н.

Представена е заповед ЗЦУ -ОПР-24 от 15.06.23г. , с която ИД на НАП оправомощава Г.Д. -зам. изпълнителен директор на НАП да определя органите, за които не се прилагат чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК и при необходимост служители от една ТД да преминават в друга. Представена е и Заповед №471 от 20.06.2023г., с която Е. М. С. е преназначена от длъжност началник сектор на длъжност Главен експерт по приходите. Приложено е и решение №858-2 от 03.07.2023г., с което се прекратяват служебните правоотношение с Е. С. на длъжност Началник сектор Ревизии и ревизията на Т. Т. е възложена на М. А. -отново на длъжност началник отдел ревизии.

С молба от 06.04.2026г. оспорващият чрез адв.И. е направил доказателствени искания, които с определение от 14.04.2026г. са отхвърлени- за прилагане на справките декларации по мотиви, че по отношение на задълженията на ТД има влязъл в сила /вкл. преминал през съдебно оспорване/ РА и други констатации са недопустими.

С оглед всичко изложено от правна страна СЪДЪТ ПРИЕМА СЛЕДНОТО:

На първо място се констатира във връзка с чл.119, ал.2 от ДОПК, че РА е издаден от надлежен орган –от ръководителя на ревизията и от възложилия същата орган.

Видно е, че има промяна на лицето, което е възложило ревизията и това се дължи на прекратяването на служебните му правоотношения, но конкретната ревизия с решение на зам.директора на НАП е възложена на М.А., която е подписала РА. Следва да се има предвид, че може служители от една териториална структура да упражняват правомощията си, за което е ТР №3 от 26.06.2025г. по т.д.2/2024г- на ВАС, че няма нищожности за което производството е било спряно – видно от протоколно определение от 01.10.2024г. на л.111. На следващо място - РА е генериран като ел.документ, за което са представени доказателства на диск за ел.подпис, които не се оспорват. Видно от преписката, РД и РА, заповедите за възлагане на ревизията са издадени от лица, оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017г. на директора на ТД на НАП С.. С оглед изложеното се прави извода за валиден ИАА.

Не са установени допуснати съществени процесуални нарушения. Прави се твърдение, че заповедта за ВР, която е била първа /по първата ревизия/ не е била надлежно връчена, но съдът с протоколно определение от 28.04.2026г. е отхвърлил искането за събиране на доказателства. Подчертал е, че лицето срещу този РА е подало жалба и от ответника същият е бил отменен и върнат за нова ревизия. При извършването на същата /по която е настоящето и съдебно производство/ – няма подобни процесуални нарушения. Няма и други, които да са съществени. Ясно от органите по приходите е посочено, че по образуваното изпълнително дело -вземанията на държавата към ТД са определени като несъбираеми, в каквато насока има доказателства, събрани от органите по приходите. Ответникът изрично е отговорил на възражението на лицето от кога дълга на дружеството е категоризиран като „трудно събираем т.е. считано от 15.05.2019г.

Фактите са, че по отношение на задълженията, за които е ангажирана отговорността на оспорващия има влязъл в сила РА вкл. и съдебно потвърден. За периода на възникване на задълженията – Т. Т. е бил управител на дружеството и е подал декл.обр.1 и декл. обр.6 с невярно съдържание – не е посочил лицата, работещи за дружеството на трудово правоотношение. Следствие на невярното деклариране -за тези лица не са внесени дължимите осигуровки. За задълженията на дружеството има образувано изпълнително дело. Вземанията по същото са определени като несъбираеми, въпреки наложени обезпечителни мерки и предприеманите в годините изпълнителни действия.

Спорният въпрос е правен -осъществен ли е в цялост състава на чл.19, ал.1 от ДОПК. Съдът намира положителен отговор на въпроса, защото:

1.Има влязъл в сила РА №Р-222225180011837-091-001 от 13.09.2019г. за установени дължими данъчни и осигурителни вноски по ЗДДФЛ, КСО и ЗЗО за периодите от 01.01.2015г. до 31.12.2015г.. Същият е бил предмет на адм.дело №2764/20г. на АССГ и с решение №7870 от 20.12.2022г. жалбата на дружеството е отхвърлена. В това производство, имащо 15 съдебни заседания, оспорващият се е представлявал

от управителя Т. вкл. същият е имал доказателствени искания, които са били уважени.

2.Задълженията са предмет на изпълнителното дело [ЕГН]/2016г. са определени като трудно събираеми, считано от 15.05.2019г.. Понастоящем от представени доказателства е видно, че задълженията са изобщо несъбираеми.

3.Жалбоподателят за периодите на задълженията е управител на „Викинг Николов“ ЕООД и същият като управител е укрил факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред приходната администрация при подаваните от същия декл.обр.1 и декл.обр.6, поради което е налице поведение, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което са укрити факти и обстоятелства. Последното следва от това, че е подал декл.обр.1 и 6 с непълно и невярно съдържание. Не са ангажирани доказателства да е ползвана счетоводна кантора.

4. Налице е причинно-следствена връзка между поведението на субекта и невъзможността за събиране на публичните задължения, изразяваща се в това, че поведението е причина да не могат да бъдат събрани задължения за данъци, ако надлежно бяха декларирани, защото дружеството е имало средства за плащането им. В тази насока са и възраженията на лицето, но неправилно релевиращи като бездействия на данъчната администрация. Твърденията на оспорващият, че дружеството е имало да получава публични средства -се потвърждава от наложените обезпечения върху посочените средства.

5. Има невъзможност вкл. и понастоящем установените публични задължения да бъдат събрани, видно от последваната справка на Главен публичен изпълнител.

Следователно правилно е реализирана субсидиарната отговорност на управителя на ТД. Съдът напълно споделя съображенията на ответника в потвърждаващото решение /посочени по-горе/. Действията на управителя реализират хипотезата на чл.19, ал.1 от ДОПК чрез изпълнителното деяние „укриване“ на посочените доставки, налице е причинна връзка с това поведение на управителя, подал лично тези неверни декларации и невъзможността на дружеството да плати задълженията си. Подаването на декларации с неверни данни представлява необявяване /укриване/ на факти и обстоятелства, релевантни за данъчното облагане, което е един от елементите на фактическия състав на чл.19, ал. 1 от ДОПК. Управителят е подал декларациите и така е бил ангажиран към търговската дейност на дружеството, поради което е знаел и е целял посочения резултат. Между това поведение на управителя и последващата невъзможност да се съберат тези задължения от имуществото на дружеството има пряка и причинна връзка.

Въпреки, че в съдебната практика се приема, че укриването на факти и обстоятелства следва да е свързано със събирането на задълженията, а не с тяхното установяване /в този смисъл Решение № 12009 от 26.11.2025 г. на ВАС по адм. д. № 8816/2025 г., I о.,Решение № 2138 от 22.02.2024 г. на ВАС, първо отделение, постановено по адм. д. № 6741/23 г. /, то конкретно тези категории са свързани –

след като не се обявяват релевантни факти – не се установяват задължения и не се събират такива. Последното е предпоставено от първото. Целта на чл.19 от ДОПК е именно, поради личната съпричастното на управляващото дружество лице конкретно към установяването, а впоследствие и към събирането– да се търсят от него субсидиарно чуждите задължения. Правилно е прието, че разликата между декларираното по надлежния ред и действително установеното при ревизията е укриване по смисъла на чл. 19, ал. 1 ДОПК. След като жалбоподателят е бил управител на търговско дружество, организирал е и е ръководел дейността му, сключвал е и е изпълнявал сделки, организирал е воденето на счетоводството му -не е възможно да се твърди, че не е съзнавал смисъла и значението на действията по подаване на декларации обр. №1 и №6, в които не е отразил в действителни обстоятелства. Не оспорва и не е оспорил, че не ги е подавал той. В производството по оспорване на РА №№Р-222225180011837-091-001 от 13.09.2019г. се е опитал да твърди, че не е следвало да прави подобни отразявания, че лицата не са полагали труд извънреден и през празнични дни и т.н., но тези обстоятелства не са възприети и задълженията на ТД са установени безспорно.

Следователно –жалбата е изцяло неоснователна и следва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Т. Н. Т. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ №Р-22221923003913-091-001 от 06.03.2024г. издаден от М. Г. А.-Д. орган, възложила ревизията и от Р. М. Майсторска- ръководител на ревизията, В ЧАСТТА НА РА, която е потвърдена с решение №709 от 27.05.2024г. на Директора на Дирекция „ОДОП“– за дан.периоди от м.03.2021г. до м.12.2015г., както следва: за данък върху доходите на ФЛ- общо лихва и главници 179 816,23лв., за ДОО -също общо 399 746,48лв., за УПФ -25 033,60лв. и за здравни осигуровки -147 802,63лв., с който ревизионен акт е ангажирана отговорността по чл.19, ал.1 от ДОПК на управителя Т. за посочените задължения на „Викинг-Николов“ ЕООД.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия:

СЪДИЯ: